

Ltk Beets A1

Bouman, H.

8 (W59 - W63)

Utrecht, d. 12 juni 1854.

Wetens. zeer geleerde, geverde
Medelieder!

"Ik vrees, dat mijne, thans veel overtop=
pende bezigheden, gepaard met een snakke
gezondheid, mij verhinderen zullen Uw Wetens.
in de eerste dagen te komen zien en ver=
welkomen. En ik mag en wil toch niet on=
verschillig schijnen omtrent Uwe komst in
deze gemeente. Daarom verquame mij Uwe
goedheid dit eenvoudige, maar welgemeen=
de briefje voorloopig als tolk te gebruiken van
mijne gevoelens. Hastelyk dan wensch ik,

beoogt gijnde Medelieder, dat Uwe komst
hemooft en Uwe verblijf in ons midden met
de rijkste zegeningen door den Vader des
lichts bekrond worde; en dat alle heilbede,
die deze dagen, naes Gods wille, over Uwe
Uwe' paffen en heilig dienstwerk zijn uitge-
stort, boven tidden en wenschen mogen verhoord
worden! De Heere zegene U ook hier, gelijk
eldes, en stelle Uwe uitnemende gaven en
talenten tot rijken- zegen veer velen, en make
die dienstbaer aan de uitbreiding van het
onbeweeglijk koningrijk!

Vergeef het dan gunstig, waardste Medelieder!
dat ik, zoo overkroopt met bezigheden en d'oo
zuak van gezondheid, als allen witen, U de
eerste dagen niet kan bezoeken. Vriendelyke
greete, ook van mijne Echtgrootte, verzoekende
aan Menom's Beets, Blijf ik steeds,
als leven,

Uw Welero, hergachtende en
heilbiddende dienaar en
medelieder

— Bruman.

H. S. Ik schreef dezen in de Senaalkamer,
hustken de pusa zaminandi. Daerom ergiffnij
wegens de stijl.

Johannes Kaandw. 3 Januy 1858

2

Utrecht, d. 16 Decemb. 1858.

Welenw. zeer geleerde Heer!
Zeer vereerde Medebroeders!

Daar ik door dringende administratieve en andere
besigheden, als mede door zwakte en lijdende ge-
zondheid, bijna geheel aan huis gebonden ben;
vergunne mij uw goedheid in deze weinige
regelen mijne gevoelens voor uw Welenw. te ont-
boezemen.

Met deelneming vernam ik, dat u de vereer-
rende benoeming is geworden tot Bestuurder
van het Nedst. Lendelings-geslacht te Rotterdam.
darender vermetel geveeg te zijn om u mijn
raad, in deze geringe aangelegenheid, te di-
ven opdingen, verzoek ik, toch vriendbroedelyk
dat aanbod te willen afwijzen. Ik doe dit met
vrijmoedigheid om het heil deser Gemeente, waarin
uw dienst, in buitengewoon uitgekeerde kring,
voor zeer velen tot grooten zegen is. Ik zoude

Zen welenw. zeer geleerden
Heer N. Beets,
Ridd. &c. Th. D. en Predikant
In handen. Utrecht.

het du's grootelyks moeten betrouwen U aan dien
legenvrijken werkring onttrokken te zien.

En niet minder oprechtelyk wensch ik, dat by
het gezegde aanbod afwijst (vergun mij, waerde
Medebroeder! het met Christelyke oprechtheid te
zeggen) om Uwen wil, dat is om het geneegen, het
geluk en de vrucht van Uw eigen leven. Immers, zoo
mijne gerigten juist zijn, zouden Uwe bezigheden
in het Lendelinghuis hoofdsakelyk van admi-
nistrativen aard zijn. Welk een lastig, onaangenaam,
stukkend juk an' zulke bezigheden iemand opleggen,
die daarvoor niet is opgelid; dit kan niemand
meer, by eigene ondervinding, getuigen, dan ik, die
met zaken van dien aard en zoo groot deel van
mijne koste levensuren moet bezig houden. Ik roek

het te doen, naar 's Apostels vermaning, Londer mis-
tureren en tegenspreken, hoe zware beproeving het mij
ook dikwijls is, omdat God het wil. Maar had ik
kunnen voorkomen, dat mij zulk een piet (ik neem
het negmaals zoo met nadruk) zou worden opge-
legd; hoe zoude ik gearzeld hebben mijn post te
aanvaarden!

Ik bid U du's, waardste Medebroeder
begraaf Uwe groote, intemende, rijke talenten
niet — in het Lendelinghuis. Dit is de op-
wensch van U onthoesend, onder toebidding van
wijshid van Uwen om de beste keuze te doen,
van Uwen, U zee hoogschattenden

Dienaar en Medebroeder

H. Bruman.

Den weleerw. leer geleerden
Heere Dr N. Beets,
Predikant te Utrecht.
In handen

3

Utrecht, d. 23 Aug. 1859.

Welaarw. en hoogst vereerde
Medebroeders!

Uw' vrouw en jongste dochter vereenigen zich met
mij in den hartelijken en vurigen wensch, dat
Uw' Welaarw. ook nu besluiten moge om te blijven
bij deze Gemeente, die Uw' dienst zoo buiten-
gewoon en zoo aanhoudend op hoogen prijs blijft
stellen, en in wie's midden Gij zoo gezegend
werkzaam zijt, dat elders althans geen overloer-
dige zegen verwacht of gewenscht kan worden.
Dit en meer had ik gewenscht, waarde
Medebroeder! U mondeling te bezingen. Maar,
vernemende, dat Gij voor enige dagen afwezig
zijt, wil ik Uwe tenijghomst niet afwachten
om U te zeggen, wat op mijn hart ligt. Niet
dwaas genoeg ben ik om te gelooven, dat mijn
wensch enigsen invloed op Uwe keuze zoude

kunnen hebben. Maar die wensch is de wensch van
alle godsdienstlievende menschen alhier geloof
inhijschen aan de opreytheit van een 'ouden Man,
die niet lang meer tot deze aardse Gemeente
behooren zal; als hij het volgende U zegt. Loof
meendel, dat Rotterdam U, als Leraar, als Man
van smaak en letteren, als Dichter of in ^{emijne} andere
betrekking, kon geven, wat Utrecht U onthoudt
of ontzegt; ik zoude gene vrijmoedigheid voor
mijn geweten hebben om U tot het blijven aan te
sporen. Maar, daar alle menschelyke beekening
het tegendeel waarschynlyk of zeker maakt, zoude
ik, zoo wel om Uwen, als om onzen wille, ^{het} recht
jammere en betrouenswaardig vinden; zoo hyj my
verliet. Gods Geest geve U wijsheid om de
beste en meest onbrouwebyke keuze te doen!

Dit eens nog. Deze maand vooral baest my nog
meerdere lichaams - smarten, dan gewoonlyk. Maar
moegt ^{het} insusschen zijn, dat hyj, waarde! Ker. 'in
deze moeylyke dagen, met eene preekbewert vte
geen waant; voor eene zondag - morgen beest kunt
kunt hyj vrij over my beschikken. Late op den
dag darf ik het niet wagen. Stelt hyj deze
gene morgubewert, en wilt hyj van mijn dienst ge-
bruik maken, zoo kan sulks veellyt door reiling
met een 'Nere Amptgenooten geschikt worden. Kan sleek,
de naam op het kerkbrieffje geplaatst worden, om kleer-
stelling voor te komen; zoo stel ik my geheel
beschikbaar.

Met broedelyke heilbede en de meeste hoog-
achting, blijf ik steeds,

welkew. en hoogst geerde Medelievr.

Mw. Melkew. der dw. Dienaar

H. Roman.

Den welers. dees gel.
Heere Dr N. Beets,
Predikant

N. B. Met vriende Utrecht
Lijkt verzoekt om,
bij afwezigheid nog
reden aan d. l. te verzend

4.

Utrecht, d. 15 Decemb. 1860.

Hoogst vereerde Medebroeder!

Met volkomen instemming en eintnemende
Stichting heb ik Uwe korte en karrachtige Biddeys-
rede van Ps. xxi. 2 gelezen, en nadertand mijner
Vrouw en Dochter voorgelezen, die met mijn verdeel
geheer instemden, en met mij el voor het geschoek
van dit belangrijk woord dank zeggen. En die dank-
zegging doe ik van den hartelijken wensch verzeld
gaan dat Uwe Melens. lang gesticht worde om
die ergste pesthankie, die in de donkerheid wondelt,
door, U. el. te treffen. vermeld, met hooger hulp, te
helpen bestrijden en afuur.

Hoe gaame kwam ik U dit mondeling seg-
gen, en mijne deelnameing is Uwe huisschijne beproe-
vingen betuigen! Maar — ik ben, (den laatste ja ger-
ruimeer tijd, bijna geheel aan huis gebonden geweest.
Met broederlyke heilbede en de meeste hoog-
achting, ben ik, a. b.

Uw Melens. dienst. Dienaer
en Medebroeder

H. Bouman.

Den welernw. zeer gel.
Heere N. Beets,
Theol. D. & Predikant
te
Utrecht
In handen.

5. (?)

Mijn hoogst geverde Medebroeder,
D. N. Beets,
gelieve van een 'vred' Liefhebber des theol. en
vader. zellkennende hartelyken dank te ontvange
voor dyn schikje Irona, dat een vreesd bewijs toont
geven van dyn zeldzaam talent om alle die zaken,
tot Schotlands gratten toe, door dyna pen op te leig.
teren, en met gewigtiges dingen in verband te brugn.

Dyn Welernw. heilwiddende
Dinaas & Medebroeder

Utrecht, 10 to 14
1861.

J. P. van der
Barnard.

6.
Brandw.
18 Mt.

Utrecht, d. 27 Febr. 1861.

Hoogst vereerde Medebroeder!

Reeds vroeger had ik den vurigen wensch Uw Welan-
wilt en moeten mededeelen, dat Gij, hoe dringend
ook aangezocht om naar den Staat te vertrekken, toch
besluiten mocht om bij ons te blijven. Een wensch, dien
ik met allen, in nadruk met allen deel, die eenigen
prijs stellen op godsdienst en eeredienst, hoe verschil-
lend anders ook die kende, hoe zeer ook met Uwe en
mijne behoudende denkwijze niet geheel instemmen-
de. Dan ik had gewenscht U mondeling de gevoelens
van mijn hart mede te deelen. En ben daarin al weeten,
gelijk di kwijls, tot mijne smart verhinderd. Van daar,
duid het niet euvel, dat Gij, bij zoo vele aanroepen
om te blijven, ook met dit laatste schrift wordt lasti-
tig gevallen, dat zich althans door rondborstige opzigt-
heid kenmerkt. Want een Man van 72 jaren, zoo nabij aan
het einde, als ik ben, moest zich waarlijk voor God
en zijn eigen geweten schamen, indien hij een 'hoof

Uw welken. zeer gel.
Heere D. & Ridder N. Beets.
In handen.

gesehatten Medebroeder iets anders twijfelde aanraden, dan
hij zelf meenen soude, in gelijke omstandigheden, te moeten
doen.

In gemoeede houd ik mij dan overtuigd, waarmede Medede-
dienaar van Christus! dat ^{te Utrecht} ~~hij~~ beter op Uwe plaats zijt,
vruchtbaarder kunt werken, ook op aanstaande Evangelisatie-
naars, dan in den Haag. Hier is er slechts een wensch, dat
Gij blijft. Terwijl Uwe roeping naar den Haag een, niet
sonder moeite verkregen, tijdelijke triomf is de behoudende
partij in den Raad. Hoe veel hier ook is, dat wij
andere zonden wenschen; zoo houd ik mij toch, overtuigd,
dat hier veel grooter aantal menschen is, dan in den
Haag, die een 'gemoeidelijk', ernstig' Prediker, gelijk Gij
zijt (meer zeg ik niet, uit kieschheid) gaarne hooren
en zijn raad opvolgen. Vraagt Gij veelligt: "Hoe weet Gij,
wat Gij daar zegt?" zie dan mijn antwoord: In geheel
stad van ons land, naast Utrecht, heb ik zoo lang
vertoefd, als in den Haag, waer ik vele weken lang,
als Lid der Synode of alg. Syn. Commissie, bene tegen

kamer had. Hagen hoorde ik meer ongunstige en
bitsche oordeelveltingen, zelfs over de meest geiaerde
Pred. Hagen zag ik meer ijdelheid, in den ruimsten zin
van het woord, meer lichtzinnigheid, meer, dat den
ernstigen Man en Christen tegen de borst moet stuiten.
In een woord, want ik wil er niet meer van zeggen
om niet door U van Pessimisme beschuldigd te worden,
als ik te Utrecht staande, half zoo veel volhoering
van mijn werk had, als Gij, zoo soude ik het goede,
dat ik had, niet willen opoffen voor het hoogst onseker
toekomstige.

Mijn 'geliefde' Vriend en Leerling D. P. P. van Leeuwen,
heeft het nooit bevoord, op den raad van mij en andere,
voor den Haag bedankt te hebben. Om U raad te geven,
daartoe heb ik niet het allerminste recht, van die
vermetelheid ben ik hemelstreef verwijderd. Maar Uwe
goedheid vergunt toch ^{wel} een 'ouden Medebroeder, waer de grijze
haren enige vrijmoedigheid geven, dat hij, met de grootste
eenvoudigheid en oprechtigheid, zegge, dat het zijn hartwensche
is, dat ^{Gij} bij ons blijven moet, en U herinnert, wat U,
naar zijn nabijgevoerd, daartoe bewegen moet.
Biddende, dat de Vader der heiligen, U wijsheid geve
om de beste keuze te doen, blijf ik steeds,
hoogst vereerde Medebroeder!

met de grootste hoogachting, Uw Melan. gehoor. Dienaar

Boorman

Utrecht, d. 7 Oct. 1862.

Hoogst geëerde
Medebroeder!

Gemeen het Vaderland waardeert Uwe verdiensten,
niet slechts als rijk begaafd Dichter, maar ook als
hoogst nuttig, praktisch Schrijver. Daarom moeten wij
ons verblijden ook de Duitschers een proefje te zien
geven uit Uwe trouwvolle, Christelijke lezingen.

Zie daar de gedachten, die de ontvangst van Uw
Hoogd. boeque: Das Krankbett bij mij derd
opkomen. God zegene diens lezing, ook voor de
Duitschers! Met die zegenbede ontvang Uwe
Welenw. de hartelijke dankzegging voor de vriende-
lijke dank toezending, van Uwen, U see. hoog
achtenden en zich Uwer vriendschaps aanbesteden,
niet selden aan das Krankbett gekluisterd,
Dianae & Medebroeder

Bauman.

Den welerw. den gef.
Heere D^r en Predikant N. Beets.
In handen!

8.

Utrecht, d. 11 Decemb.
1863.

Waardeste en een vreedde
Medebroeder!

Onder de idiosyncrasien mijner ziel (may ik eens dat chemische woord gebruiken) behoort het, dat ik gaarne goede leerredenen lees, d. i. sulke, die met het stichtelyke van den inhoud bevriende, bevrijnde, waar het pas geeft, pynlyk of dichterlyk voorstelling van belangrijke zaken vereenigen. En sulke leerredenen gaan wy thans lovenal ter haate, die, zydelings of rechtstreeks, den Baal onzer dagen, de zoo genaamde Moderne Theologie als een 'niet waardig' afgod leeren kennen.

Daar nu, waardste Medebroeder! ook den jongst uitgeg. geven twaalfmaal leemdd. deze en andere voortreffelyke eijenschappen in hooge mate besit, moet ik u hartelyk, zoo voor hare uitgave, als voor haar geschenk van twee vriendelyke hand, dank zeggen. Meer dan eens er van heb ik reeds aan mijne huisgenooten voorgelezen, die met mij er zich dan door gesticht en opgebouwd gevoelden.

Ook met de voorlezing der overige hoop ik voort te gaan.
God stelle U, ook door de vruchten deses leerredenaars, voor
velen tot rijken en dunnissen zegen!

Almede ben ik Uw Welw. zeer verplicht voor de vriende-
lijke toezending van het belangrijk gedicht: Uit. 28. Nov. 1863
gelukkig de Man, die U ten uitnemend dichttalent kan en
wil dienstbaar maken aan de opwekking van sulke gevoe-
lens, zonder welker besit geene uitwendige vrijheid ons
waarlijk vrij kan maken. Hij doet, schoon op eene andere
wijze, althans niet minder, dan Syrtacus in den ouden,
Körner in den jongeren tijd.

Van dichtstukken spreken, herinner ik mij met smart
den minder gelukkigen uitslag der pogingen door Uw Welw.
en collega toe Haar aangewend om den Bundel onder es.
Gelangen te verkrijgen. Dringend heb ik hem verzocht en
niet minder dringend verzoek en bid ik U om het aan-
gebodene selve, zonder acht te slaan op de Synode,
aan het licht te geven, tot huiselijke stichting.

Uw deden Hier. v. Alphen en Rh. Feith. En naderhand
zagen zij niet weinig van het kunnen en den Bundel
opgenomen. En nu nog zullen zij zich in den hemel bekeu-
gen over het goeden, daarvoor te weeg gebracht.

Vergeef dezen wensch aan een' hoogschatter van
godsdienstige, van Uwe gezangen, en geloof,
waardste en zeer geverde
Medebroeder!

dat ik, met heilbede en hoogschatting Uwer talen,
steeds blijf Uw Welw. dw. Dienaar en Medebroeder
der

Pouman.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint signature or name.]

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]